

prima instanță - (Curtea de Apel Chișinău) E. Clim

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu, Oleg Sternioală,
Mariana Pitic, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Mazur Irina,

în cadrul procesului de insolabilitate al Societății cu Răspundere Limitată „Management Consulting Service” (în procedura falimentului), la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Management Consulting Service” - Popa Valeriu, cu privire la anularea actului juridic fictiv și încasarea sumelor,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care s-a admis integral cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Management Consulting Service” - Popa Valeriu,

c o n s t a t ă:

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2013 a fost admisă cererea introductivă, constatată starea de insolabilitate și intentat procesul de insolabilitate față de debitorul SRL „Management Consulting Service”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013 s-a dispus intrarea imediată în faliment, cu confirmarea procedurii insolabilității prin procedura generală a falimentului și dizolvarea SRL „Management Consulting Service”, în calitate de lichidator fiind desemnat Popa Valeriu, cu stabilirea atribuțiilor acestuia, în conformitate cu art. art. 63-73 a Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și stabilirea procedurii de lichidare a patrimoniului în conformitate cu condițiile lichidării patrimoniului în cadrul procedurii generale a falimentului a Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

La 29 decembrie 2015, Popa Valeriu, lichidatorul SRL „Management Consulting Service”, a înaintat instanței de insolabilitate cerere privind anularea actelor juridice și

încasarea sumelor, prin care a solicitat anularea contractelor de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2011 și din 13 aprilie 2011, încheiate de SRL „Management Consulting Service” cu Mazur Irina și încasarea de la Mazur Irina a costului autoturismelor, potrivit contractelor de vânzare-cumpărare, în sumă totală de 369 500 lei.

În motivarea cererii lichidatorului a indicat că la 04 aprilie 2011 între SRL „Management Consulting Service” (vânzător), în persoana administratorului Mazur Corneliu, și persoana fizică Mazur Irina (cumpărător), a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare fără număr, prin care a fost înstrăinat autoturismul „Toyota Prado”, anul de producere 2008, motorul ZI804630, caroseria JTEBY25J700065342, cu numărul de înmatriculare KPB 007, la prețul stabilit de comun acord și declarat pe proprie răspundere în sumă de 275 000 lei, achitat integral de cumpărător anterior semnării contractului.

Prin actul de predare - primire nr. 1 din 04 aprilie 2011, s-a efectuat transmiterea în proprietate a automobilului „Toyota Prado”.

Prin ordinul directorului general din 04 aprilie 2011, s-a dispus scoaterea de la balanța contabilă a SRL „Management Consulting Service” a automobilului menționat.

Autoturismul în cauză a fost eliberat cumpărătorului Mazur Irina în baza facturii de expediție seria EP nr. 156899 din 04 aprilie 2011.

La fel, la 13 aprilie 2011, între SRL „Management Consulting Service” (vânzător), în persoana administratorului Mazur Corneliu, și persoana fizică Mazur Irina (cumpărător), a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare fără număr, prin care a fost înstrăinat autoturismul „Dodge Caliber”, anul de producere 2007, motorul 7D100981, caroseria 1B3HB48B37D100981, cu numărul de înmatriculare COG 385, la prețul stabilit de comun acord și declarat pe proprie răspundere în sumă de 94 500 lei, achitat integral de cumpărător anterior semnării contractului.

Prin actul de predare - primire nr. 2 din 13 aprilie 2011 s-a efectuat transmiterea în proprietate a automobilului, iar prin ordinul directorului general din 13 aprilie 2011 s-a dispus scoaterea de la balanța contabilă a SRL „Management Consulting Service” a automobilului menționat.

Totodată, autoturismul în cauză a fost eliberat cumpărătorului Mazur Irina în baza facturii seria HXA nr. 1854526 din 13 aprilie 2011.

Astfel, reține lichidatorul Popa Valeriu că valoarea totală a automobilelor ce au fost înstrăinate a constituit 369 500 lei.

Susține că la încheierea tranzacțiilor sus-menționate administratorul SRL „Management Consulting Service”, Mazur Corneliu, a eliberat facturi de expediție și a perfectat acte de predare-primire, însă careva acte ce ar confirma achitarea prețului pentru automobilele procurate nu a prezentat.

În acest sens, menționează că în evidența contabilă a SRL „Management Consulting Service” lipsesc careva documente confirmative ce ar justifica achitarea

prețului pentru autoturismele cumpărate, fapt pentru care consideră că acestea au fost transmise către Mazur Irina cu titlul gratuit.

Prin urmare, în temeiul art. 104 lit. a) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, a invocat lichidatorul Popa Valeriu că, atât SRL „Management Consulting Service”, cât și creditorilor săi, le-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 369500 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 s-a admis cererea lichidatorului SRL „Management Consulting Service” - Popa Valeriu.

S-au anulat contractele de vânzare-cumpărare fără număr privind vânzarea automobilelor, încheiate între SRL „Management Consulting Service” și Mazur Irina, și anume:

- contractul de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2011, privind vânzarea autoturismului „Toyota Prado”, anul de producere 2008, motorul ZI804630, caroseria JTEBY25J700065342, cu numărul de înmatriculare KPB 007, la prețul stabilit de comun acord și declarat pe proprie răspundere în sumă de 275 000 lei;

- contractul de vânzare-cumpărare din 13 aprilie 2011, privind vânzarea autoturismului „Dodge Caliber”, anul de producere 2007, motorul 7D100981, caroseria 1B3HB48B37D100981, cu numărul de înmatriculare COG 385, la prețul stabilit de comun acord și declarat pe proprie răspundere în sumă de 94 500 lei.

S-a încasat de la Mazur Irina în contul SRL „Management Consulting Service”, costul autoturismelor potrivit contractelor de vânzare-cumpărare, în sumă totală de 369500 lei.

S-a încasat de la Mazur Irina în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 11 085 lei.

La 27 aprilie 2017 Mazur Irina a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii înaintate de lichidatorul SRL „Management Consulting Service” - Popa Valeriu.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu hotărârea, invocând că nu a participat la examinarea pricinii în fond, deoarece nu a fost citată în modul corespunzător.

Astfel, susține recurenta că pe adresa indicată în scrisoarea de însoțire din 10 aprilie 2017, pe care ar fi fost expediate citațiile, nu locuiește din luna decembrie 2010, apartamentul dat fiind înstrăinat prin contractul de vânzare-cumpărare din 28 decembrie 2010, fapt ce se confirmă prin extrasul din Registrul bunurilor imobile eliberat de OCT Chișinău.

Totodată, invocă Mazur Irina că instanța de insolvență a aplicat eronat normele de drept material, și anume: art. art. 220 alin. (1), 221 alin. (1), 221 alin. (2) și 219 alin. (1), (2) din Codul civil.

Susține că contractele de vânzare-cumpărare a autoturismelor, încheiate la 04 aprilie 2011 și la 13 aprilie 2011, au fost încheiate cu respectarea normelor legale, în formă scrisă, cu includerea în contracte a elementelor principale și obligatorii unor asemenea acte juridice (părțile contractante, obiect, preț, perfectarea actelor de predare-primire și a facturilor, reflectarea lor în contabilitatea vânzătorului) cu mențiunea achitării prețului până la semnarea contractelor.

De asemenea, executarea contractelor a fost confirmată prin perfectarea în modul stabilit a actelor de predare-primire din 04 aprilie 2011 și respectiv din 13 aprilie 2011, eliberarea facturilor seria EP nr. 156899 din 04 aprilie 2011 și HXA nr. 1854526 din 13 aprilie 2011 și recepționarea banilor din achitarea prețului autoturismelor de către vânzător, fapt confirmat prin chitanțele la dispoziția de încasare a banilor în sumă de 275 000 lei din 04 aprilie 2011 și 94 500 lei din 13 aprilie 2011.

La fel, afirmă că încheierea contractelor de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2011 și 13 aprilie 2011 nu contravine normelor legale imperative, nu sunt fictive și nici simulate, după cum greșit concluzionează instanța de judecată în hotărârea din 29 noiembrie 2016, ele fiind efectiv executate. Faptul că în documentele de evidență contabilă a SRL „Management Consulting Service”, de rând cu contractele de vânzare-cumpărare, actele de predare-primire, există și ordinele privind scoaterea de la evidența contabilă a autoturismelor, dar, după opinia lichidatorului, nu ar fi fost regăsite bonurile (chitanțele) de recepționare a banilor din vânzarea autoturismelor, nu poate afecta legalitatea încheierii și executării contractelor de vânzare-cumpărare a autoturismelor din 04 aprilie 2011 și 13 aprilie 2011.

Astfel, reține că este neîntemeiată și contrară situației de drept și de fapt cererea înaintată în temeiul art. 104 lit. a) din Legea insolvenței, contractele încheiate nefiind fictive sau frauduloase, precum și, automobilele nu au fost transmise cu titlu gratuit.

Totodată, remarcă recurenta că în calitate de cumpărător, a achitat efectiv prețul pentru automobilele procurate, în modul și cuantumul stabilit de vânzător, primind, în confirmarea achitării prețului, chitanțele la dispoziția de încasare a banilor în sumă de 275 000 lei și în sumă de 94 500 lei.

Referitor la termenul de declarare a recursului, susține că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a recepționat-o doar la 14 aprilie 2017.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din actele pricinii rezultă că hotărârea contestată cu recurs a fost pronunțată la 29 noiembrie 2016 în lipsa recurente, iar la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acestora. Astfel, instanța de recurs constată că recursul depus de Mazur Irina a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvenței.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevede că, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele dosarului s-a stabilit că la 04 aprilie 2011 între SRL „Management Consulting Service” (vânzător), în persoana administratorului Mazur Corneliu, și persoana fizică Mazur Irina (cumpărător), a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare fără număr, prin care a fost înstrăinat autoturismul „Toyota Prado”, anul de producere 2008, motorul ZI804630, caroseria JTEBY25J700065342, cu numărul de înmatriculare KPB 007, la prețul stabilit de comun acord și declarat pe proprie răspundere în sumă de 275 000 lei, achitat integral de Mazur Irina anterior semnării contractului. (f.d. 3)

Potrivit actului de predare-primire nr. 1 din 04 aprilie 2011, s-a efectuat transmiterea în proprietate a automobilului „Toyota Prado” (f.d. 4)

Prin ordinul directorului general al SRL „Management Consulting Service”, Mazur Corneliu, din 04 aprilie 2011, s-a dispus scoaterea automobilul menționat de la balanța contabilă a întreprinderii, iar autoturismul în cauză a fost eliberat cumpărătorului Mazur Irina, în baza facturii de expediție seria EP nr. 156899 din 04 aprilie 2011 (f.d. 5-6).

La fel, la 13 aprilie 2011, între SRL „Management Consulting Service” (vânzător), în persoana administratorului Mazur Corneliu, și persoana fizică Mazur Irina (cumpărător), a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare fără număr, prin care a fost înstrăinat autoturismul „Dodge Caliber”, anul de producere 2007, motorul

7D100981, caroseria 1B3HB48B37D100981, cu numărul de înmatriculare COG 385, la prețul stabilit de comun acord și declarat pe proprie răspundere în sumă de 94 500 lei, achitat integral de Mazur Irina anterior semnării contractului (f.d. 7).

Potrivit actului de predare-primire nr. 2 din 13 aprilie 2011 s-a efectuat transmiterea în proprietate a automobilului menționat. (f.d. 8)

Prin ordinul directorului general SRL „Management Consulting Service”, Mazur Corneliu, din 13 aprilie 2011, s-a dispus scoaterea automobilul menționat de la balanța contabilă a întreprinderii, iar autoturismul în cauză a fost eliberat cumpărătorului Mazur Irina, în baza facturii de expediție seria HXA nr. 1854526 din 13 aprilie 2011. (f.d. 9-10)

De asemenea, materialele cauzei denotă că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2013 a fost admisă cererea introductivă, constatată insolvabilitatea și intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul SRL „Management Consulting Service”, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013 s-a dispus intrarea imediată în faliment și dizolvarea SRL „Management Consulting Service”, în calitate de lichidator fiind desemnat Popa Valeriu.

În cadrul procedurii de insolvabilitate, la 29 decembrie 2015, Popa Valeriu, lichidatorul SRL „Management Consulting Service”, a înaintat instanței de insolvabilitate cerere privind anularea actelor juridice fictive și încasarea sumelor, prin care a solicitat anularea contractelor de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2011 și din 13 aprilie 2011, încheiate de SRL „Management Consulting Service” cu Mazur Irina și încasarea de la Mazur Irina a costului autoturismelor, potrivit contractelor de vânzare cumpărare, în sumă totală de 369 500 lei.

Soluționând cererea, Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 29 noiembrie 2016, a admis integral cererea lichidatorului SRL „Management Consulting Service”, Popa Valeriu.

În susținerea soluției adoptate, instanța de insolvabilitate a Curții de Apel Chișinău, a reținut că lichidatorul SRL „Management Consulting Service”, Popa Valeriu a prezentat suficiente probe admisibile în susținerea cerințelor privind anularea contractelor de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2011 și 13 aprilie 2011, privind vânzarea autoturismului „Toyota Prado” la preț de 275 000 lei și autoturismului „Dodge Caliber” la preț de 94 500 lei, încheiate între SRL „Management Consulting Service” și Mazur Irina, dispunând încasarea de la Mazur Irina în contul SRL „Management Consulting Service” a costului autoturismelor, în sumă totală de 369 500 lei.

Totodată, a relatat că la încheierea tranzacțiilor sus-menționate administratorul SRL „Management Consulting Service”, Mazur Corneliu, într-adevăr a eliberat facturi de expediție și a perfectat acte de predare-primire, însă careva acte ce ar confirma achitarea prețului de 369 500 lei pentru automobilele procurate nu au fost prezentate, menționând că în evidența contabilă a SRL „Management Consulting Service” lipsesc documente confirmative ce ar justifica achitarea prețului, fapt pentru care s-a dedus că

acestea au fost transmise către Mazur Irina cu titlul gratuit, contractele fiind încheiate fără intenția de a produce efecte juridice și, respectiv, fiind fictive.

Colegiul constată, însă, că instanța de insolabilitate nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea corectă a pricinii.

În acest sens, se va reține că, în prezenta speță se impun a fi analizate și apreciate corespunzător și argumentele Irinei Mazur, care nu a participat la proces, hotărârea fiind pronunțată fără ca aceasta să cunoască despre existența procedurii.

Totodată, Colegiul menționează că la cererea de recurs au fost anexate probe care nu au fost cercetate și cărora nu le-a fost dată apreciere prin prisma art. 121-122 și 130 din Codul de procedură civilă de către instanța de insolabilitate, și anume, copiile chitanțelor la dispoziția de încasare din 04 aprilie 2011 în sumă de 275 000 lei și din 13 aprilie 2011 în sumă de 94 500 lei (f.d. 44), prin care se atestă că SRL „Management Consulting Service” a încasat de la Mazur Irina suma de 369 500 lei.

Astfel, potrivit art. 138 alin. (4) Codul de procedură civilă, înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

În acest context, instanța de recurs relevă că, instanța de insolabilitate nu a dat apreciere acestor probe și nu le-a reflectat în hotărâre potrivit prevederilor art. 238 alin. (2) din Codul de procedură civilă, deși prezintă interes la soluționarea justă a litigiului.

De altfel, instanța de recurs reține că Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolabilitate, a ajuns la concluzia că au fost eliberate facturi de expediție și perfectate acte de predare-primire care au fost contabilizate și, prin urmare, a ajuns la temeinicia acțiunii, însă, pe de altă parte, a menționat că la caz nu au fost prezentate careva documente confirmative ce ar justifica achitarea prețului pentru autoturismele cumpărate.

Sub acest aspect, Colegiul menționează că aceste circumstanțe urmau a fi elucidate prin audierea persoanei a căror drepturi sau interese sunt puse spre soluționare instanței de insolabilitate în condiții de contradictorialitate, adică a Irinei Mazur.

Astfel, instanța de insolabilitate nu a întreprins măsuri în vederea soluționării litigiului apărut prin constatarea unor fapte necesare examinării la care instanța urma să contribuie, or, prin prisma art. 118 alin. (5) Codul de procedură civilă, în caz de necesitate instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

La caz prezintă relevanță prevederile art. 102 alin. (1) Codul de procedură civilă, în conformitate cu care, instanța înștiințează prin citație participanții la proces, martorii,

experții, specialiștii și interpreții privitor la locul, data și ora ședinței de judecată sau la locul, data și ora efectuării unor acte de procedură.

Iar, potrivit art. 6 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, citarea participanților la proces se efectuează de către instanța de insolvență din oficiu.

În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sînt supuse spre soluționare instanței de insolvență în condiții de contradictorialitate. În celelalte cazuri, se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă în măsura în care nu contravin unor dispoziții expres prevăzute de prezenta lege.

Notificarea și înștiințarea, cu excepția cazului în care sarcina notificării și a înștiințării aparține unor alte organe care aplică procedura, precum și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului provizoriu sau administratorului insolvenței, sau a lichidatorului, după caz.

Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Înștiințarea și notificarea conform alin. (4) se consideră efectuată după expirarea a 3 zile lucrătoare de la publicare.

Totodată, potrivit art. 105 alin. (6) Codul de procedură civilă, dacă nu îl va găsi pe destinatar la domiciliu sau la locul de muncă, persoana împuternicită să înmâneze citația sau înștiințarea o va înmâna unuia dintre membrii adulți ai familiei care locuiește împreună cu destinatarul și care și-a dat acordul să o primească, iar în lipsa acestora, o va remite organizației de exploatare a locuințelor, primăriei satului (comunei) ori administrației de la locul lui de muncă. Persoana care a primit citația sau înștiințarea este obligată să indice pe cotor numele și raporturile sale de rudenie cu destinatarul sau funcția sa. Totodată, ea este obligată să o înmâneze destinatarului cît mai curînd posibil.

Astfel, din materialele dosarului se atestă că ședința de judecată pentru examinarea cererii lichidatorului, a fost numită pentru 04 martie 2016 (f.d. 12), care a fost amînată pentru 01 aprilie 2016, iar ulterior pentru 27 mai 2016, Irina Mazur fiind citată pe adresa din mun. Chișinău, str. Traian, 15 ap. 57 (f.d. 17).

La ședința din 27 mai 2016 Irina Mazur nu s-a prezentat, plicul cu citația fiind restituit instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 18-19), iar ședința de judecată a fost amînată din nou pentru 24 iunie 2016, avînd în vedere imposibilitatea examinării cauzei în lipsa pîrîtri, fiind dispusă citarea Irinei Mazur prin intermediul executorului judecătoresc (f.d. 20).

Astfel, potrivit procesului-verbal din 16 iunie 2016, întocmit de executorul judecătoresc Tuceacov Eduard, Mazur Irina a fost citată pe adresa din mun. Chișinău, str. Hristo Botev, nr. 11/1, ap. 76, prin intermediul lui Mazur Cornel (f.d. 21).

Ulterior, ședința a fost amînată pentru 11 octombrie 2016, cu acordarea unui termen lichidatorului, Popa Valeriu, pentru a-și concretiza cerințele, care, la rîndul ei, a fost amînată pentru 29 noiembrie 2016, ședința în care s-a examinat cererea

lichidatorului în lipsa Irinei Mazur, menționându-se că ultima a fost citată legal despre data și ora ședinței de judecată (f.d. 23, 24, 26-27).

Astfel, Colegiul reține că după toate încercările eșuate de informare a recurenteii despre procesul inițiat, aceasta nu a participat la proces, iar hotărârea a fost pronunțată în absența sa.

În acest sens, în cauza *Schmidt vs. Letonia* - 22493/05 din 27 aprilie 2017 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că sarcina importantă a informării pârâților privind procedurile inițiate împotriva lor nu putea fi lăsată la discreția reclamanților. În plus, instanțele naționale trebuie să verifice veridicitatea informației prezentate de către reclamant către acestea.

Totodată, Curtea a subliniat, totuși, că indiferent de abordarea aleasă, autoritățile naționale trebuiau să acționeze cu diligența cuvenită pentru a se asigura că reclamații sunt informați cu privire la procedurile intentate împotriva lor și să le dea posibilitatea să compară în fața instanțelor și să se apere.

În contextul celor menționate, instanța de recurs reține că hotărârea primei instanțe nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns.

În concluzie și în sensul art. 6 CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

Astfel, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii.

Reieșind din cele constatate, instanța de recurs reține că, instanța de insolvabilitate la examinarea litigiului nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și nu a cercetat și apreciat toate probele.

Din considerentele menționate și având în vedere că eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul, ajunge la concluzia, de a casa hotărârea și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de insolvabilitate Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 5 alin. (9) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dispozițiile privind incompatibilitatea nu sînt aplicabile instanței de insolvabilitate care pronunță succesiv hotărâri în același dosar de insolvabilitate, cu excepția rejudecării după casarea hotărârii în recurs.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 5 alin. (9) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, rejudecarea se va face de alt complet al instanței de insolvabilitate (alt judecător).

La rejudecare, instanța de insolvabilitate urmează să țină cont de cele menționate și să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a

litigiului în raport cu argumentele participanților la proces, inclusiv și ale Irinei Mazur și să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 Codul de procedură civilă, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre întemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Mazur Irina.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, adoptată în cadrul procesului de insolabilitate al Societății cu Răspundere Limitată „Management Consulting Service” (în procedura falimentului), prin care s-a admis integral cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Management Consulting Service” - Popa Valeriu, cu privire la anularea actului juridic fictiv și încasarea sumelor, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de insolabilitate Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Tatiana Vieru

judcători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Dumitru Mardari